

*«Κι αν θα διψάσεις για νερό
θα στύψουμε ένα σύννεφο»*

Νίκος Γκάτσος

Όπου δυο ανατολές, τρεις νύκτες, τέσσερις εκατοντάδες χιλιόμετρα και πέντε βουτιές στην Αμοργό, σε υποβάλουν σε μια σπάνια, συγκινησιακή άσκηση.

Μέσα στο πιο δύσκολο, περίεργο, πρωτόγνωρο καλοκαίρι από την μεταπολίτευση και εντεύθεν, τα μηνύματα τις τελευταίες μέρες του Ιουνίου ήταν βαθιά απαισιόδοξα. Υψηλές θερμοκρασίες, απεργιακό κλίμα, το ασφαλιστικό σε αδιέξοδο, τα οικονομικά σε τέλμα, οι εξεταστικές σε ρόλους αδιάφορους, τα εργασιακά σε ένα κλίμα απειλής και φόβου, το μέλλον άδηλο. Σε αυτή τη παράθεση των σκοτεινών στοιχείων όμως, υπάρχει και ο αντίλογος. Ας τον εισπράξουμε σαν την έσχατη γραμμή αμύνης. Είναι ο χαρούμενος, φωτεινός κόσμος της ασημαντότητας, με το ελαφρύ του κλίμα, τις τελετές στο Θωρηκτό, τα beach (ενίοτε και bitch) parties, τις μεταμεσονύκτιες επισκέψεις στα μουσεία, τις μονότονες μουσικές, τα χαμένα λόγια και τα χρόνια.

Υπήρχε όμως και Mundial. Δυσκολεύεσαι να το τοποθετήσεις κάπου. Μεγάλο αθλητικό γεγονός, με τα αντίστοιχα παρασκήνια και συμφέροντα αλλά και τόπος ανάδειξης χαρακτήρων, γέννησης συναισθημάτων και πρωταθλητών.

Με δεδομένα όλα τα προηγούμενα, δεν διαμαρτύρεσαι για τα λίγα ποστάλια που με ακριβό αντίτιμο διασχίζουν το Αρχιπέλαγος. Θαυμάζεις όμως τις Καπετανάρες που τα γυρνάνε με την μία, σαν παιχνίδια, έστω και με τη συμβολή από το bow thrust, μέσα σε λιμάνια όπως της Ηρακλείας και της Σχοινούσας, λίγα μόλις μέτρα από τα βράχια, με τα εξάρια να σφυρίζουν, με ριπές τρελές από παντού.

Στεναχωριέσαι βέβαια, που δεν έχουν κουζίνα και εστιατόρια. Δυο κάθιδρους πιτσιρικάδες «μπροστινούς» και άλλους δύο πίσω παρασκευαστές έχουν, να διεκπεραιώνουν τη δουλειά του ταχυφαγείου. Οι τραπεζαρίες με τα λινά της πρώτης θέσης και τα self service με τους δίσκους για τους υπόλοιπους είναι μια παλιά, μάλλον ξεχασμένη ιστορία η οποία έχει αντικατασταθεί από αδιάφορες, τυποποιημένες υπηρεσίες και πλαστικά προϊόντα.

Ενημερωθείτε για όλα τα νέα και τις προσφορές μας στο www.kalokairinies.gr

~~ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ (06.08.2010) ΟΙ ΠΡΟΤΥΠΟΙ~~

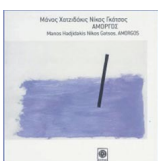

Αποφύγετε να πιείτε αλκοόλ ή να οδηγήσετε οχήματα με μηχανισμό αυτόματης λειτουργίας μετά από την κατανάλωση φαρμάκων. Η χρήση φαρμάκων μπορεί να επηρεάσει την ικανότητά σας να οδηγείτε οχήματα ή να χρησιμοποιείτε μηχανήματα. Επισκεφθείτε το [www.ema.europa.eu](#) για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα φάρμακα.

Επόμενο ξημερώμα: Κορίνθια Μπουγάς δευτέρα φρεφά που θα ληφθεί ακάθαρτα

Αμοργός και τέχνες

Λέγεται πως ο Νίκος Γκάτσος ουδέποτε επισκέφθηκε την Αμοργό. Λένε επίσης πως αυτό, το θεωρούμενο πλέον αριστούργημα του υπερρεαλισμού, το συνέγραψε σε μια νύκτα. Η «Αμοργός» κυκλοφόρησε για πρώτη φορά μεσούσης της Γερμανικής κατοχής το 1943, όταν ο Γκάτσος ήταν 32 ετών, σε μόλις 308 αντίτυπα, ενώ εκατό χρόνια μετά την γέννηση το 2002, είχε ξεπεράσει τις 40.000 αντίτυπα.

Όταν είδε για πρώτη φορά το φως της δημοσιότητας, δεν έτυχε και της θερμότερης υποδοχής, καθώς χαρακτηρίστηκε είτε

«Αρλουμπολογία»

είτε ως ένα

«προδιαγεγραμμένο σχέδιο,

σα να ήθελε ο ποιητής να εκθέσει τον εαυτό του στη χλεύη του κόσμου»

.

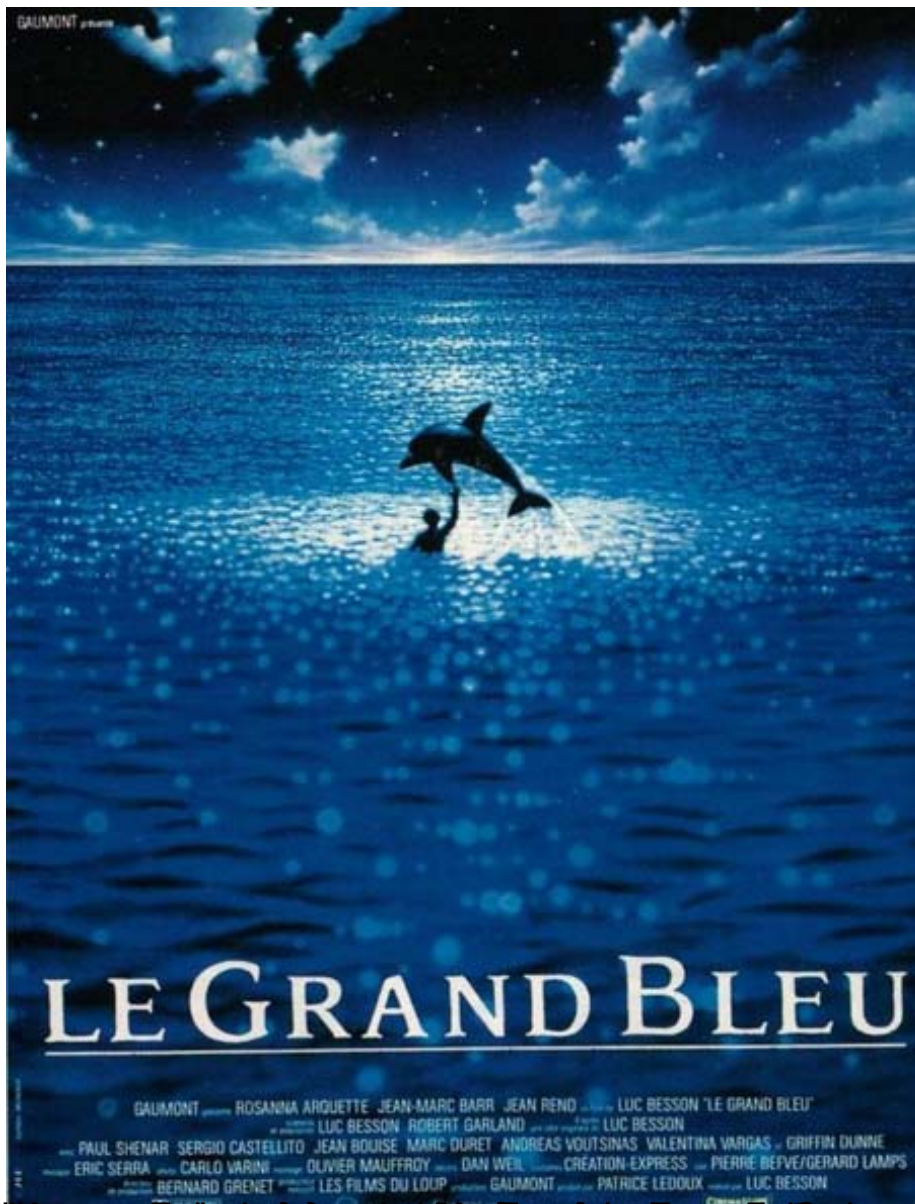
Η αποδοχή του Αρκά ποιητή και στιχουργού, είναι πλέον καθολική καθώς τόσο το σύνολο των σημαντικών ονομάτων των Τεχνών, (Χατζιδάκις, Μούτσης, Ξαρχάκος, Ελευθερίου, Παπαδόπουλος, Μητσιάς) υποκλίθηκαν στην προσφορά του, όσο και οι ασυνήθιστοι στίχοι του, τραγουδιούνται από πλήθος κόσμου.

Ο Luc Besson γεννήθηκε σχεδόν μισό αιώνα μετά τον Γκάτσο (1959) και μέχρι τα 10 του χρόνια περιπλανήθηκε με τους γονείς του, οι οποίοι ήταν δύτες και εργαζόντουσαν στ Club

Med

, σε Ιταλία Ελλάδα και Γιουγκοσλαβία.

Ξεκίνησε τη σκηνοθετική του καριέρα το '81 και το '88, η πέμπτη του παραγωγή, ήταν το Le Grand blue μια αφηγηματική ταινία, βασισμένη στις ζωές δύο αληθινών προσώπων, δυτών, σε μια ελεύθερη απόδοση.

Η ταινία "Le Grand Bleu" (The Big Blue) είναι μια γαλλική ταινία του 2000, σκηνοθετημένη από Luc Besson. Η ταινία αφηγείται την ιστορία δύο φίλων, Michel (Jean-Marc Barr) και Jacques (Jean Reno), που είναι αθλητές σπορ. Η ταινία είναι βασισμένη στο βιβλίο "Le Grand Bleu" του Michel Tournier. Η ταινία κέρδισε το χρυσό σφαίριό του Όσκαρ για την καλύτερη μουσική (Yann Tiersen).